

РЕШЕНИЕ

№ 1171

гр. София, 29.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов

Членове: Надежда Махмудиева
Десислава Николова

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
като разгледа докладваното от Атанас Кеманов Въззивно гражданско дело № 20221000501308 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №260007/02.01.2022г., постановено по гр.д.№4478/2017г., СГС е отхвърлил предявените от „Бултрек“ООД, ЕИК831769766 срещу Л. Т. М., ЕГН***** и И. В. М., ЕГН***** обективно съединени искиове с правно основание чл.207, ал.1, т.2 от КТ и чл.45 от ЗЗД за осъждане на ответниците при условията на солидарност да заплатят обезщетение за имуществени вреди в размер на 26 000лв., част от общо дължимите 600 000лв., представляваща вреда на дружеството от неправомерни действия на ответниците, като Л. Т. М. отговаря на основание облагодетелстване от парични средства на дружеството, а И. В. М. на основание пълна имуществена отговорност за периода от 01.01.2008г. до началото на 2016г.

Срещу решението е постъпила жалба от ищеца „Бултрек“ООД, в която се правят оплаквания за неговата неправилност.При постановяване на своето решение съдът е обсъдил влязлото в законна сила решение по гр.д.№9125/2014г. на СРС, с което ответникът И.М. е бил осъден да заплати на дружеството сумата от 25 000лв., представляваща част от нанесените от него вреди, изразяващи се в неотчетени фирмени средства за периода от 2008г. до 2014г., но е приел, че липсва обективен идентитет между посоченото производство и настоящото, тъй като правопораждащите спорното право факти са били различни.Това е неправилно, тъй като и по двете дела твърденията са за извършени от ответника действия по

превод на суми от банковите сметки на дружеството в него лични, както и отчитане на несъществуващи фирмени разходи с неистински оправдателни документи. Това се установява от допуснатите по двете дела счетоводни експертизи. Съществено процесуално нарушение представлява необсъждането от страна на съда на заключенията по допуснатите графически експертизи : изследвани са споразумения за върнати пари с фирмите „Медпланта“ от м.12.2008г. и м.12.2010г., които са на обща стойност 56 812лв., и с „Ал Фанар“ от м.12.2010г. за сумата 21 626лв., с които ответника М. е отчел като разход за дружеството общо 78 439лв. Заключението на вещото лице е, че тези споразумения са неистински документи ; другият обект на експертизата са били 4 бр. касови ордери за върнати суми на доставчици от общо 50 000лв. Следва да се има предвид, че тези четири физически лица никога не са били доставчици на „Бултрек“ ООД, както и това, че три от ордерите са неистински. Четвъртият е подписан от лице, което е роднина на М.. От заключението по допуснатата ССЕ се установява, че за периода от 2008г. до 2017г. ответникът М. е превел неправомерно от фирмените сметки на дружеството в свои лични сметки общо 1 044 837лв., с които средства е погасявал негови и на ответница Л.М. лични задължения, като освен това е превел по лична сметка на последната сума в общ размер на 202 340лв. Обратно във фирмените сметки са върнати 192 688лв. Необоснован е извода на първоинстанционния съд, че от лични сметки на ответника са извършвани плащания към доставчици на дружеството в размер на 464 103лв., тъй като според експерта на доставчик е заплатена само сумата от 46 066лв. Останалата част е била преведена на физически лица, като в преобладаващия брой случаи в превода не е посочено основание за плащане. В с.з. на 21.10.2021г. вещото лице заяви, че част от тези лица се водят неправомерно като подотчетни на дружеството с общ размер на задължението от 58 000лв. за недоставени дрянови пръчки. Остава сума от 360 037лв., която е преведена от лични банкови сметки на ответника на трети лица без основание. Привежда се подробна аргументация за едностранчиво и непълно обсъждане на разпитания по делото свидетел В.К.. От изложеното следва, че поведението на ответника И.М. е противоправно и виновно, което е основание да бъде ангажирана пълната му имуществена отговорност. Налице са основания за солидарното осъждане на двамата ответници, тъй като Л.М. се е възползвала от причиненото от другия ответник увреждане. Основанието за нейната отговорност е на основание чл.207, ал.2 от КТ, а не по реда на чл.145 от ТЗ. Моли съда да отмени обжалваното решение и постанови друго по същество, с което да уважи изцяло предявените искове. Претендират се разноски.

Ответниците И.М. и Л.М. не са депозирали отговор на подадената жалба.

Съдът като съобрази твърденията и възраженията на страните, както и представените по делото доказателства намира за установено следното от фактическа и правна страна :

Жалбата на ищеца е в срок и производството пред въззивния съд е процесуално допустимо. Разгледана по същество е основателна.

В исковата молба са наведени фактически твърдения, че ответникът И.М. е бил назначен по трудов договор на длъжността „управител търговска дейност“, като изрично е бил упълномощен да извършва служебни разплащания от банковите сметки на

дружеството. В качеството му на отчетник същият е извършил действия, които са ощетили дружеството, както следва :

- превод на суми от банковата сметка на дружеството по лична сметка на ответника, с които са били извършени разплащания в полза на трети лица, като е останала неотчетена сума от 365 000лв. ;

- погасени със суми на дружеството несъществуващи задължения от 230 878лв. : платена в брой сума от 78 439лв. в полза на „Медпланта“ и „Ал Фарар“ по три споразумения от 19.12.2008г., 16.12.2010г. и 20.12.2010г., които са неистински документи ; заплатена през 2016г. сума в размер на 50 000лв. на четири физически лица, за които са съставени четири броя касови ордери, в които е посочено, че се връщат суми на различни физически лица ; заплатена през 2011г. и 2012г. сума в общ размер на 102 439лв. за добив на дрянови пръчки, като сумите са били заплатени на лица, които не са се намирали в договорни отношения с дружеството. За посочения период има осъществен износ на дрянови пръчки, но те са били закупени от други реални доставчици със съответните фактури ;

Не е спорно по делото, че между страните е било проведено предходно исковото производство по гр.д.№9125/2014г. по описа на СРС, образувано по искова молба на „Бул трек“ АД срещу И.М. и Л.М., което е с почти идентичен предмет. В общия размер на причинената на дружеството вреда не е била включена сумата от 50 000лв., която е била заплатена от ответника М. през 2016г., което действие следва образуване на първото дело, както и действията по превод на суми от личната сметка на ответника в полза на Л.М. Основанията за ангажиране отговорността на двамата ответници са идентични и по двете дела – И.М. в качеството му на отчетник, който със свои действия е причинил вредата, а Л.М. като лице, което се е възползвало от присвоените средства на дружеството. По гр.д. №9125/2014г. е било постановено решение, което е влязло в законна сила, с което частичния иск срещу И.М. е бил уважен, а този срещу Л.М. отхвърлен.

При уважаване на частичния иск обективните предели на СПН обхващат основанието на иска, индивидуализирано посредством правопораждащите факти /юридическите факти, от които правоотношението произтича/, страните по материалното правоотношение и съдържанието му до признатия размер на спорното субективно материално право. Поради това, че общите правопораждащи юридически факти са едни и същи, както за частичния иск, така и за иска за останалата част от вземането, те се ползват от последиците на СПН при разглеждане на иска за останалата част от вземането. Недопустимо в последващ исков процес за разликата до пълния размер на вземането да се пререшава въпросът дали същото правоотношение е възникнало, нито каква е правната му квалификация/ ТР№3/2019г. на ОСГТК/. Това в случая означава, че съдът, който е сезиран с предявения втори частичен иск е обвързан от формираната по предходното дело СПН, че ответникът И.М. е извършил без основание преводи от сметки на дружеството по свои лични сметки и е заплатил несъществуващи задължения на дружеството. В настоящото производство следва да се установи дали съществува останалата част от вземането, която е била съдебно предявена, както и основателността на твърденията, че плащането на сумата от 50 000лв. е без

основание.

Съобразно цитираното ТР№3/2019г. на ОСГТК, мотиви, „при отхвърляне на частичния иск като неоснователен ищецът не би могъл успешно да предяви иск за останалата непредявена част от вземането, тъй като с влязлото в сила решение, с което се отхвърля частичният иск, се отрича цялото спорно право. Това означава, че в настоящото производство не би могла да се ангажира отговорността на ответницата Л.М. за това, че се е обогатила без основание с част от сумите, с които другия ответник е погасявал общото им задължение по договор за банков кредит. С оглед на изложеното предмет на изследване трябва да бъде само твърдението, че извършения от причинителя на вредата превод по сметка на ответницата Л.М. е без основание.

От заключението по допуснатата по делото ССЕ, кредитирано от съда като обективно е компетентно дадено се установява, че извършените преводи в лични банкови сметки на ответника И.М. от сметки на ищеца „Бултрек“ООД са в общ размер на 1 044 834.77лв., а платените от негови лични сметки на трети лица/доставчици и подотчетни лица/ суми възлизат общо на 464 103.18лв. Установява се, че от лични сметки на двамата ответници са преведени суми по сметка на дружеството в общ размер на 192 688.71лв. При съобразяване на извършените други разходи на дружеството, които са документално обосновани следва, че към 31.12.2016г. касовата наличност на дружеството в лева и чужда валута е следвало да бъде 365 000лв. Вещото лице е дало заключение, че отчетената сума е формирана документално, но не е налична, поради което следва да се отнесе, като задължение на И.М. към „Бултрек“ООД.

По делото са представени три броя споразумения, сключени между от „Бултрек“ООД, представлявано от И.М. от една страна и „Медпланта“-Канада и „Ал Фанар“ – Египет от друга, въз основа на които дружеството е заплатило в брой сума в общ размер на 78 439лв. Не се установява, че между дружествата са съществували правоотношения, по които са останали непогасени задължения на „Бултрек“ООД, което да налага плащане на посочената сума. Последната съставлява липса за ищеца, която е останала невъзстановено от ответника И.М..

От представените по делото 4бр. РКО, съставени през м.12.2015г. се установява, че в полза на четири лица е изплатена сума в общ размер на 50 000лв., като основанийето за изплащане на сумата е „върната сума“. От заключението по ССЕ се установява, че при извършена проверка относно доставчиците на „Бултрек“ООД за периода 2008г. – 2017г. не се установява, че лицата И. Я., Д. Х., Я. Я. и В. Х. са имали качеството на доставчици на дружеството, поради което следва да се приеме, че тази сума също съставлява липса. Отделно от това се установява, че в 3 от РКО подписите в графа „получих сумата“ не са положени от лицата И. Я., Д. Х. и Я. А./стр.896/.

Установява се от т.2 на заключението по ССЕ, че съгласно аналитична ведомост по сметка 422 за 2012г. и за месец 09.2015г. са отчетени предоставени средства на подотчетни лица, получили суми за „дрянови пръчки“, които лица не са назначени в дружеството въз основа на трудов договор. Общата сума на неотчетените аванси за 2012г. и 2015г. са в размер

на 98 577лв.Същата съставлява невъзстановена от ответника И.М. липса.

Не е спорно по делото, че на 20.04.2006г. между „Бултрек“ООД и ответника И.М. е сключен трудов договор, по силата на който последния е била назначен на длъжността „управител, търговия на едро“, както и това, че служителят е бил упълномощен да се разпорежда със средствата на дружеството по банкови сметки и тези, които са били налични в неговата каса.Това означава, че по своето естество заеманата длъжност е била отчетническа.

Съобразно общите правила за разпределение на доказателствената тежест работникът или служителят, комуто е възложено като трудово задължение да съхранява и отчита парични средства, отговаря за липса, когато е получил съответна сума, но не е представил документи за извършени разходи и не е върнал остатъка.В процесния случай се установява, че с преводи от сметката на работодателя в лични сметки, както и чрез плащане на несъществуващи задължение на дружеството ответникът И.М. не е възстановил сума в общ размер на 592 016лв., което е основание да бъде ангажирана пълната му имуществена отговорност по реда на чл.207, ал.1, т.2 от ГПК. Вземанията по двата частично предявени иска са по-малки от причинената липса, което е основание процесната претенция да бъде уважена изцяло.

Разпоредбата на чл.207, ал.2 от КТ предвижда, че „лицата, които са получили нещо без основание от причинителя на щетата или са се възползвали от увреждането по т. 1 на предходната алинея, дължат солидарно с причинителя на вредата връщане на полученото до размера на обогатяването“.Това означава, че трето лице е длъжно да върне това, което е получило в резултата на отчетническо увреждане.В случая се установява, че от личните сметки на ответника И.М. са преведени по сметки на Л.М. суми в общ размер на 199 590.53лв., както и вноска на каса по сметка на последната от 2 750лв.Не се установява, че за този период И.М. е имал други източници на доход, освен получаването като управител трудово възнаграждение, поради което следва да се приеме, че са преведени суми от причиненото от него увреждане.Полученото без основание от ответницата е по-голямо от предявеното срещу нея вземане, което е основание за уважаване на предявения срещу нея иск.

Предявените частични иски са основателни и следва да бъдат изцяло уважени.

Налице е несъвпадане на крайните изводи на първоинстанционния и въззивния съд, поради което обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено и постановено друго по същество, с което предявените иски за солидарно осъждане на ответниците да заплатят претендираната сума се уважат изцяло.

На ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски, които се изразяват в заплатена държавна такса и възнаграждения за вещите лице по допуснатите СГЕ и ССЕ.

Предвид горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ изцяло решение №260007/02.01.2022г., постановено по гр.д.№4478/2017г. на СГС, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ОСЪЖДА Л. Т. М., ЕГН***** и И. В. М., ЕГН***** да заплатят солидарно на „Бултрек“ООД, ЕИК831769766, сумата от 26 000/двадесет и шест хиляди/лв., представляваща липса за дружеството от неправомерни действия, като : отговорността на ответника И. М. е в качеството му на пряк причинител на вредите, които се изразяват в преведени без основание парични суми от банкови сметки на дружеството по негови лични сметки, както и на погасяване на несъществуващи задължения на дружеството, които действия са извършени в периода от 2008г. до 2016г. ; отговорността на Л.М. е в качеството на лице, което е получило без основание паричен превод от причинителя на вредата, на основание чл.207, ал.1, т.1 и ал.2 от КТ, като искът е предявен като частичен, при общ размер на вземането от 600 000/шестстотин хиляди/лв.

ОСЪЖДА Л. Т. М., ЕГН***** и И. В. М., ЕГН***** да заплатят на „Бултрек“ООД, ЕИК831769766, сумата от 2 010/две хиляди и десет/лв., представляваща направените по делото разноски.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в месечен срок от връчването му на страните пред ВКС по реда на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____